

عنوان مقاله:

امپراطوری پساامپریالیستی یا گسترش تجدید یافته ی امپریالیسم

محل انتشار:

فصلنامه راهبرد، دوره 14، شماره 2 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

عسگر قهرمان پور

خلاصه مقاله:

این مقاله سمیرامین نویسنده ی مقاله ضمن نقد گفتمان های لیبرالیستی بر این باور است که غفلت از نظریه هایی که از منظر ماتریالیسم تاریخی مطرح شده اند از جمله دلایلی هستند که نتوان به پرسش های مرتبط با جهان معاصر پاسخ گفت. به اعتقاد سمیرامین در گذشته، امپریالیسم به مثابه ی کشمکش دائمی میان قدرت های امپریالیستی تلقی می شد. در حالی که اکنون رشد مرکزگرایی سرمایه داری انحصاری موجب ظهور امپریالیسم جمعی حول سه محور آمریکا، اروپا و ژاپن شده است. در این رابطه، بخش های مسلط سرمایه در مدیریت سودشان از نظام امپریالیستی جدید، منافع مشترکی دارد ولی مدیریت سیاسی متحدالشکل این نظام با دولت ها مخالفت می کند. امین معتقد است که تضادهای داخل این سه محور بر اثر واگرایی منافع سرمایه ی انحصاری مسلط به وجود نیامده است، بلکه حاصل واگرایی منافع ارائه شده از سوی دولت ها بود. سمیر تضادها را در این عبارت خلاصه کرده است که اقتصاد، شرکای نظام امپریالیستی را متحد می سازد و سیاست، ملت های مربوطه را تقسیم می کند

کلمات کلیدی:

امپریالیسم، لیبرالیسم، کمونیسم، فرهنگ سیاسی، فرهنگ باروری، دموکراسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1350381>

